

Dessutom erhåller han af bränvinstillverkare utan ersättning kost och ett eget möbleradt, eldadt och städadt boningsrum å sådant ställe att han vederbörligen kan utöfva den kontroll öfver bränneriet honom enligt författningarne åligger.

Stockholm i Januari 1874.

Sven Nilsson
från Gärdö och Albo Domsaga.

N:o 6.

Af Herr **C. Ekman:** *Med förslag till förändringar i nu gällande föreskrifter om försäljning af spirituösa drycker.*

Under flera af de senare årens riksdagar hafva förslag varit väckta om förändring i lagstiftningen rörande handel med spirituösa drycker, och partiela förändringar hafva jemväl tid efter annan åstadkommits. Att denna lagstiftning det oaktadt för närvarande icke är sådan den bör vara, derom vittnar det allmänna missnöje, som mer och mer högljudt uttalas mot berörda lagstiftning.

Det lärer väl svårigen kunna förnekas, att förtärandet af starka drycker på senare tiden tilltagit uti en för sedlighet och allmän ordning oroväckande grad, synnerligast på laudet, och om än orsakerna till detta sorgliga faktum ligga djupare än att de på lagstiftningens väg skulle kunna undanrödjas, torde dock en förbättring vara att hoppas genom förändringar uti gällande lag rörande försäljning af starka drycker; men dessa förändringar måste afse sjelfva grunderna för en dylik handel, ty enligt min åsigt är det just den *allmänna*

rättigheten för en hvar att till visst parti försälja bränvin och dylika drycker, som utgör största bristen i förevarande lagstiftning och som derföre i första rummet bör borttagas. All handel med spirituösa drycker torde dock icke böra förhindras, men sådana vilkor stadgas, att sedlighet och god ordning icke lida deraf; och då det enligt kommunallagarna tillhör hvarje kommun att vaka öfver sedlighet, sundhet, säkerhet och ordning inom kommunen, synes det mig vara naturligt att hvar kommun för sig får bestämma de vilkor, som den anser nödiga för tillstånd till försäljning af spirituösa drycker.

På grund af hvad jag sålunda anført får jag vördsamt föreslå, det Riksdagen måtte för sin del besluta så beskaffade förändringar i nu gällande föreskrifter om försäljning af starka drycker:

1:o) att all försäljning af bränvin och andra spirituösa drycker må varda dem, som idka landthandel, förbjuden, samt ej heller någon annan på landet, med undantag af tillverkare, må utan kommunens och Kongl. Maj:ts Befallningshafvandes medgifvande dylik försäljning inom densamma utöfva.

2:o) att minimibeloppet för försäljning i parti fortfarande bestämmes till femton kannor, utan tillåtelse att i detta kanneltal inberäkna mera än *en enda* sort spirituosa.

Om remiss till vederbörligt Utskott, jemte förbehåll att till Utskottet få öfverlemnna från kommunerna inom mitt komittentskap inkomna kommunalstämmoprotokoll angående ändring i meranämnda lagstiftning, får jag vördsamt anhålla.

Stockholm den 24 Januari 1874.

Carl Ekman
från Wermlands län.